

ת"פ 34886/07/13 - מדינת ישראל נגד דמיטרי פלייר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 34886-07-13 מדינת ישראל נ' פלייר
בפני כב' השופטת אפרת פינק

המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אביטל פורטנוי
משטרת ישראל תביעות - שלוחת רחובות

- נגד -

הנאשם: דמיטרי פלייר ע"י ב"כ עו"ד אלון דוידוב

נימוקי הכרעת דין

פתח דברים

1. בדיון שהתקיים ביום 22.2.15, שמעתי את הראיות בתיק והחלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום. להלן נימוקיי.

מבוא

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "חוק העונשין").
3. במועד הרלוונטי לכתב האישום שימשו הנאשם והמתלון נהגי מוניות שירות.
4. לפי המיוחס בכתב האישום, ביום 15.2.11, עקף הנאשם את מוניתו של המתלון, ניגש אליו ודרש לדעת מדוע הוא מעלה נוסעים למוניתו. המתלון השיב לו: "לך תזדיין רוסי מסריח". בעקבות זאת, חבל הנאשם במזיד במוניתו של המתלון, בכך שאחז בכוח בשמשת החלון השמאלי הקדמי של הרכב, משך אותה ושברה. בהמשך לכך, נטל המתלון מוט ברזל וירד עמו ממוניתו לעבר הנאשם, אשר מיהר להיכנס למוניתו ועזב את המקום. המתלון דלק אחרי הנאשם, עקף אותו וחסם את מוניתו. בהמשך לכך, הכה המתלון בראשו של הנאשם כך שגרם לנפיחות בראשו, דחף אותו על מוניתו והכה מכת אגרוף בפניו. למקום הגיע בן דודו של המתלון והלה איים על הנאשם ואמר לו כי "יגמור אותו והוא לא יחיה".
5. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בא כוח הנאשם טען כי הוא הקרבן באירוע והמתלון

התעלל בו, הכה אותו, איים עליו ועודנו מהלך עליו אימים. לטענתו, לנאשם לא היתה כל כוונה פלילית בשבירת החלון. בא כוח הנאשם הוסיף, כי המתלון הורשע בכל העובדות המתוארות בכתב אישום שהוגש נגדו, והיה אמור לשלם פיצויים לנאשם, אלא שהנאשם שילם לעצמו את הפיצויים בשל חששו מהמתלון. עוד טען, כי לנאשם גם עומדות הגנות ומכל מקום מדובר בזוטי דברים.

גדר המחלוקת

6. המחלוקת בתיק הינה נקודתית: האם חבל הנאשם במזיד ברכב, בכך שאחז בחוזקה בשמשת הרכב הקדמית של המתלון ושבר את השמשה, כטענת התביעה? או שמא לא היתה כוונת זדון במעשיו של הנאשם, כטענת הנאשם?
7. כל יתר המחלוקות העובדתיות, אשר העלו באי כוח הצדדים, הין שוליות ובלתי רלוונטיות ומכאן שאין צריכות הכרעה.

דין

רקע עובדתי והראיות בתיק

8. עד התביעה המרכזי הינו המתלון. העידו גם שוטר סיור וחוקר, אולם עדותם לא תרמה דבר להכרעה בתיק. למעשה, המתלון הינו עד התביעה היחיד שמסר עדות הרלוונטית לאירוע.
9. לבית המשפט הוגשה הכרעת הדין בת"פ (רח') 31836-08-11, שלפיה הורשע המתלון, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן (ת/6). עובדות כתב אישום זה זהות, בעיקרן, לעובדות כתב האישום שלפניי.
10. למעשה, הנאשם אינו חולק על רוב רובן של העובדות נשוא כתב האישום, למעט ביחס לשלב של האירוע שבו נשברה שמשת רכבו של המתלון.
11. אלו הן העובדות המוסכמות: אין מחלוקת, כי ביום 15.2.11, עקף הנאשם את מוניתו של המתלון, ניגש אליו ודרש לדעת מדוע הוא מעלה נוסעים למוניתו. המתלון השיב לו: "לך תזדיין רוסי מסריח". גם אין מחלוקת, כי בעת שהנאשם אחז בשמשת החלון השמאלי הקדמי של הרכב, נשברה השמשה, אלא שבהקשר זה הצדדים חלוקים באשר לנסיבות השבירה ולמה שקדם לה. גם אין מחלוקת, כי המתלון עשה שימוש במוט ברזל, אלא שהצדדים חלוקים באשר לשלב המדויק שעשה בו שימוש. גם אין מחלוקת, כי הנאשם חשש מהמתלון ועזב את המקום. המתלון דלק אחרי הנאשם, עקף אותו וחסם את מוניתו. בהמשך לכך, הכה המתלון בראשו של הנאשם וגרם לנפיחות בראשו, דחף אותו על מוניתו והכה מכת אגרוף בפניו. למקום הגיע בן דודו של המתלון והלה איים על הנאשם ואמר לו כי "יגמור אותו והוא לא יחיה".

האם הזיק הנאשם במזיד לרכבו של המתלון?

12. השאלה העיקרית הינה, אפוא, מה אירע בשלב שבו ניגש הנאשם למוניתו של המתלון ושמשת החלון נשברה?

13. אתאר תחילה את הראיות שהוצגו לענין זה.

14. הודעתו של המתלון במשטרה לא הוגשה לבית המשפט.

15. עם זאת, מזכרונות הדברים שרשמו השוטרים דוד אמזלג, זוהר אביסהל ויניב פרח עולה, כי בהגיעם למקום, המתלון אמר להם, שהנאשם נתן בוקס לחלון (ת/1; ת/2; ת/4).

16. בעדותו מסר המתלון גרסה שונה מזו שלכאורה מסר לשוטרים, ולפיה הנאשם שבר את חלון מוניתו כאשר תפס את החלון ונענע אותו, ואילו את הבוקס הנאשם נתן לו, ולא לחלון (פרוטוקול הדין, בעמ' 9). לענין זה הוסיף, כי החלון היה חצי פתוח והנאשם נענע את החלון. המתלון הכחיש כי אמר לשוטרים שהנאשם נתן בוקס לחלון (שם, בעמ' 10 ו-13).

17. בחקירתו הנגדית הודה, כי ייתכן שכאשר רצה לצאת מהמונית, הנאשם ניסה למנוע ממנו לפתוח את הדלת, ומטעם זה נשבר החלון (שם, בעמ' 13).

18. מצאתי כי קיים קושי מובנה ליתן אמון במתלון, כאשר מסר בבית המשפט גרסה שונה באופן מהותי מהגרסה שמסר לשוטרים ביחס לאופן שבו נשבר החלון. יתר על כן, מצאתי כי המתלון לא מסר אמת גם ביחס למספר נושאים נוספים: המתלון טען כי כבר במשטרה מסר שהנאשם נתן לו בוקס, אלא שהדברים כלל לא נרשמו (שם, בעמ' 13); המתלון מסר גרסה תמוהה ביותר באשר לטעם שבשלו הנאשם שילם את שוברי הפיצויים, שהמתלון אמור היה לשלם לו. לטענתו, הנאשם לא רצה לקבל ממנו כסף ולפיכך שילם לו 500 ₪ בלבד ומסר לנאשם את יתר השוברים. עוד ציין, כי עלות תיקון החלון כ-500 ש"ח (שם, בעמ' 9 - 10 ו-12); המתלון הודה כי אלמלא היה הנאשם בורח, היה יוצא בו במקום עם מוט ברזל (שם, בעמ' 13); המתלון מסר בחקירתו כי הנאשם חנק אותו בזמן ששבר את החלון (כפי שעולה מהחקירה בת/3). גם טענה זו לא בא זכרה בעדותו של המתלון.

19. הנאשם מסר בחקירתו במשטרה, כי ניגש אל המונית של המתלון, לאחר שהלה עקף אותו, תפס את החלון ומשך אותו והחלון נשבר. לאחר מכן יצא המתלון ממוניתו עם מפתח גלגלים, והנאשם ברח מהמקום (ת/3).

20. הנאשם העיד בעברית, אולם נעזר מפעם לפעם במתורגמנית.

21. בעדותו מסר הנאשם, שלאחר שהמתלון לקח לו נוסעים, עקף אותו ובא אליו למונית. המתלון קילל אותו ואיים עליו והנאשם חשש מפניו. לאחר מכן תפס את החלון עם היד, כאשר המתלון מנסה לצאת מהמונית, דוחף את הדלת, והנאשם מונע זאת ממנו. בנסיבות אלו, החלון נשבר. עוד הוסיף, כי לאחר מכן יצא המתלון מהמונית ונתן מכות לחלונות של מוניתו עם מפתח גלגלים (פרוטוקול הדין, בעמ' 17 - 18 ו-26). הנאשם הוסיף, שכאשר אמר במשטרה כי משך את החלון, התכוון לכך שדחף את החלון, וכי הוא ככל הנראה התבלבל משום שהעברית שבפיו אינה מיטבית (שם, בעמ' 19 ו-24).

22. אכן, גם בגרסת הנאשם נמצא פער בין הדברים שמסר במשטרה ביחס לאופן שבו נשבר החלון, לבין הדברים שמסר בעדותו בהקשר זה, ולפיכך קיים קושי ליתן בגרסתו אמון מלא. עם זאת, בסופו של דבר, גרסת הנאשם, כי דחף את החלון תואמת את גרסתו של המתלון בעדותו, שהרי המתלון עצמו מסר בעדותו, כי הנאשם תפס בחלון ונענע אותו. בחקירתו הנגדית הודה המתלון, כי ייתכן שהחלון נשבר בעת שרצה לצאת מהדלת, והנאשם ניסה למנוע זאת ממנו. בכך יש גם כדי להסביר את תיאורו של המתלון, כי הנאשם תפס ונענע את החלון, שהרי אם המתלון ניסה לצאת והנאשם מנע זאת ממנו, יש בכך תנועה הנעה קדימה ואחורה.

23. האם ניתן לומר, כי בנסיבות אלו הזיק הנאשם במזיד לרכוש? התשובה לכך היא בשלילה. לפי סעיף 452 לחוק העונשין:

"ההורס נכס או פוגע בו במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים..."

24. עבירה של היזק בזדון היא עבירה תוצאתית שהיסוד הנפשי הנדרש לה הוא של פזיזות. נדרשת מודעות לכל רכיבי היסוד העובדתי - דהיינו, המעשה, הנכס ו"שלא כדין" - ונדרש יסוד נפשי מסוג פזיזות כלפי התממשות התוצאה. היסוד הנפשי של פזיזות יכול שיהא אדישות או קלות דעת (יעקב קדמי **על הדין בפלילים - חוק העונשין, חלק שני** (מהדורה חדשה, תשע"ב), בעמ' 1005 - 1009).

25. שמשות רכבו של המתלונן אמנם נשברה. מכאן, שנגרם נזק לרכוש. עם זאת, לא הוצגה ראיה של ממש לכך שהנאשם היה פזיז במעשיו. תפיסה של חלון אינה מובילה, באופן טבעי, לשבירת החלון, ולא ניתן לומר כי הנאשם היה פזיז כלפי התוצאה, שהרי כל מטרתו היתה למנוע מהמתלונן לצאת מהמונית, בשל איומיו של הלה כלפיו. הנאשם בוודאי לא רצה בשבירת החלון, וגם לא ניתן לומר כי היה אדיש או קל דעת כלפי התוצאה.

26. לא מצאתי כי יש בתפיסת חלון, ואפילו בדחיפתו או במשיכתו של החלון, כדי לבסס אדישות או קלות דעת כלפי התממשות התוצאה של גרימת נזק, שהרי לא מדובר בתוצאה מתבקשת מהמעשה. לא הוכח, אפוא, כי התקיים היסוד הנפשי הדרוש להרשעה.

27. לאור מסקנתי, כי לא הוכח היסוד הנפשי הנדרש להרשעת הנאשם בעבירה של היזק בזדון לרכוש, גם לא מצאתי מקום לדון בטענת בא כוח הנאשם, כי עומדת לנאשם הגנה עצמית והגנת הצורך וכי מדובר בזוטי דברים. אולם, לא ניתן להימנע מתהייה באשר לאינטרס הציבורי שבהגשת כתב האישום נגד הנאשם, בהתחשב באלימות שספג מצדו של המתלונן, ואשר הוכחה בהכרעת הדין שניתנה נגדו.

סוף דבר

28. המאשימה לא הוכיחה, כי הנאשם גרם נזק במזיד לחלון. מכאן, שהוריתי על זיכוי של הנאשם מעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, אשר יוחסה לו.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, במעמד הצדדים